

[Pürschel.]

imod den kommunistiske Fare, som vi ikke undervurderer, fordi der bag den staaer fremmede Pengemidler, som i ubegrænset Maal stilles til Raadighed. (*Aksel Larsen*: Beviser!). Behøves ikke. Det er kendt. Vi Jurister sondrer mellem det, der behøver at bevises, og det, der er notorisk, og det, der er notorisk, behøver man ikke at bevise. Og det notoriske er, at Det kommunistiske Parti Verden over opretholdes ved Subsidiar fra en bestemt Stat. Vi ønsker at vende os mod denne Fare. Vi underkender den ikke. Vi ved godt, hvilken Magt der er i den kommunistiske Agitation, der føres ensidigt med brutal Undertrykkelse af Sandheden om det, der i Virkeligheden foregaar. Vi ved, det er en Fare, vi vender os derimod, og vi beklager, at det herskende System ikke er i Stand til med større Styrke at vende sig derimod. Men lykkeligvis gaar der Landet over en Erkendelse af, hvor nødvendigt det er at tage fat paa det, og denne Erkendelse bliver vel engang saa stærk, at det lykkes at faa sat en Stopper for den ulovlige Agitation, de Herrer Kommuniste her i Landet fører.

Aksel Larsen: Jeg vil ikke tøve med at udtrykke min ikke ringe Forbavselse over, at det netop er det ærede Medlem Hr. Pürschel, der føler sig kaldet til paa Samfundets og Det konservative Folkepartis Vegne at tage Ordet og tale om Retfærdighed, Lovparagraffer o. s. v., o. s. v. Jeg synes, at det ærede Medlem først skulde bringe sine egne Forhold fra Traverbanen i Orden, hvor han notorisk — og det kan ogsaa bevises — har gjort sig skyldig i en Lovovertrædelse, for der er faldet Dom i Sagen, hvor det ærede Medlem stod som førende Person trods det, at det var en ulovlig afholdt Parade. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel har Pligt til at rette sig efter de Love, der vedtages her i Tinget. Jeg ved ikke, hvilke Forbindelser det ærede Medlem har, siden Regeringen ikke har fundet sig foranlediget til at rejse Tiltale imod ham, men han skulde lade være med at blande sig ind i en Sag som den foreliggende.

Ordføreren (Lundberg): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente, at jeg havde været en daarlig Ordfører for mit Parti. Jeg tror, det er rigtigst at lade mit Partis Medlemmer afgøre det. Det ærede Medlem maa derimod have ment, at hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, gjorde det daarligt, siden han ogsaa selv skulde have Ordet; thi der var al mulig

Grund for det ærede Medlem til at afholde sig derfra, hans Stilling er saa sandt ikke alt for flatterende. Navnlig var det ærede Medlems Bemærkning, at jeg som eneste Motivering havde anført, at Udvalget foretog sin Indstilling af coutumemæssige Grunde, ganske ved Siden af, idet den var bundurigtig. Jeg har klart sagt, hvorfor vi fremkommer med denne Indstilling, og jeg har paa ingen Maade skudt mig ind under, at det udelukkende var af coutumemæssige Grunde. Hvis det samme sker over for Sovjetruslands Flag, vil mit Partis Stilling være ganske den samme. Det er forkert, hvis det ærede Medlem af Indstillingen udeleder, at vi ønsker udvirket Straf. Jeg gentager, at det er Folketinget uvedkommende, hvorledes Retssagen forløber. Vi har Pligt til at opfylde Loven, og det er det, der sker gennem Indstillingen.

Maa jeg saa til Slut sige, at naar det ærede Medlem i Københavns Byret udtalte, at han udførte den Handling for at opfordre danske Arbejdere til altid at behandle dette Symbol paa samme Maade, gør det ærede Medlem det samtidig med, at man i Rusland lossede Skibe med Hagekorsflag, og samtidig med, at han ved sig selv garderet og kryber i Ly af sit Folketingsmandat.

Pürschel: Jeg vil blot konstatere, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke med et eneste Ord forsøgte at gendrive Realiteten i det, jeg udtalte (*Munch-Petersen*: Det kommer). Lad os saa høre! foreløbig er der intet kommet. Det eneste, det ærede Medlem havde at tale om, var Traverbanen; den skal jeg gerne ved given Lejlighed diskutere med ham, saa vil jeg ogsaa gerne have Justitsministeren med, det er der ingen Udsigt til at faa i Dag. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at jeg ikke var tiltalt, at den Dom, der faldt i Sagen, er under Appel, og endelig, at jeg ikke har nogen som helst Forbindelser behov for at undgaa Tiltale i den Sag. Hermed tror jeg at have sagt, hvad jeg behøver at sige om dette Spørgsmaal. Det er forstaaeligt, at det ærede Medlem tror, at det er i Kraft af Forbindelser, for han tror naturligvis, at de Metoder, som anvendes af hans egne Idealer, er dem, der bruges overalt.

Schmidt: Naar jeg har holdt mig tilbage over for de Udtalelser, der er fremsat her fra Talerstolen, endskønt Spørgsmaalet maaske berører mig allerstærkest, kan ærede Medlemmer nok forstaa, at det sker af den Grund, at jeg ikke gerne vil